نامنوني ژوي

د کوشنیانو او تنکیو ځوانانو له پاره

لیکوال:
ډاکټر مهندس حشمت اللّٰه اتمر

میاشت – مرغومی/ کال- ۱۴۰۲

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ليکي پوهه:

سرليک: نامنوني ژوي
ليکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
ایډیټور:
طراح او ډيزان: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
خپرندوی:
چاپشمېر: ۱۰۰
چاپ نېټه: مرغومي مياشت / کال ۱۴۰۲
ګرځنده اړيکه: ۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸+
برېښناليک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښووني ترې د ګټې اخيستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړليک

سرليک **چوپړی**

پخښتی.. ۱
بسم الله الرحمن الرحيم ۲
ليکي پوهه:.. ۳
لړليک ٤
ننتوزې ۵
د يادښتونو له پاره:.. ۷
نامنونې کبلی ۸
نامنونی سوی ۳۱
نامنونې پيشو... ٤۵
نامنونی کوکری ٦٤
نامنونی پړانګوری.. ۸۰
اخځوک.. ۱۰۹
د چاپ شويو کتابونو لېست.. ۱۱۰
د چاپ لاندې کتابونو لېست.. ۱۱۳
د امکان او وخت په صورت کې...................................... ۱۱٤
څټ پخښتی ۱۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ننتوزې

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلَّا اللَّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پايه ستاينه او بې حده مننه، د هغه سپيڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاينات يې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپيڅلي ذات او عبادت د حقيقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پيدايښت يوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجوديت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسيدو جوهر په يوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ يوه له لوړو وسيلو څخه ده.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل چې پنځه داستانونه د کوښنيانو او تنکيو ځوانانو له پاره و ليکم ځکه زما د کتابونو مينه وال يوازې انجينران نه دي او نه بايد اوسي، نو ځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو ليکونو کې توپير راوړم چې د هرې ځانګې مينه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړې چې ليکنې مې توپير و لري او هم به مې مينه وال ډېر شي.

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وينو او نه يې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ځو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپېڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

يادونه:

د نظر ټولو خاوندانو او هغه ځوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هیله کیږي چې خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره زما سره شریکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامنوني ژوي

....

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامنوني

كبلى

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

افغانان د ښکارسره ډېره مينه لري.
دوی د ژويو او الوتونکو ښکار کوي.
په هېواد کې ښکار منع دی.
مراد هم له ښکار سره مينه درلوده؛
يوه ورځ مراد له خپلو ملګرو سره ښکار ته لاړ، او د ښکار ټوپک يې هم له ځانه سره واخيست.
هغه پوهېده چې د کړکومي (لومې، تلکې يا دام) په مرسته ښکار کولای شي.
مراد او ملګرو يې له ځانه سره يوه اندازه خواړه او اوبه واخيستې او په ګډه سره د زرغونې (شنې) دښتې خوا ته روان شوو.
دا دښته د لوړو غرونو څنګ ته موقعيت درلود، د غره په مينځ کې د سپېڅلو (پاکو) اوبو يوه چينه وه چې ژويو او الوتونکو به ترې اوبه څښلې.
ځينې وختونه ښپانه هم د اوبو څښلو او خپلو رمو ته د اوبو ورکولو له پاره کاروي.
دوی د چينې په لور حرکت وکړ.
د مراد ملګرو وپوښتل:
آيا پوهېږئ چې هوسۍ چيرته راځي؟
هغه ځواب ورکړ:
هو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی د سهار او ماښام شاوخوا د اوبو څښلو له پاره چينې ته راځي.
موږ بايد چينې ته نږدې شو.
دوی چينې خواته لاړل.
درې ګړۍ وروسته، دوی چينې ته ورسېدل.
هوا ګرمه وه.
دوی ستړي او تږي وو.
مراد چينې ته نږدې شو او خپل بوټان يې له پښو نه را و وېستل او چينې لښتي ته ګډ شو.
د چينې اوبه ډېرې سړې وې
هغه خپل ملګري را وبلل او ويې ويل:
راشئ، څومره سړې او پاکې اوبه دي!
د مراد ملګري هم لښتي ته ګډ شوو.
دوی د چينې اوبه څخه وڅښل.
وروسته دوی د لښتي څخه و وتل.
دوی خپل څادر د چينې تر څنګ کې اوار(خپور) کړ.
دوی د غرمې ډوډۍ په خپل کوچني څادر کې کېښوده او په خوړو يې پيل کړ.
وروسته يې ختينه کوزه د چينې اوبو نه ډکه کړه او سړې اوبه يې وڅښلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی د چینې څخه لږ لیرې لاړل او د غره په یوه لوړه برخه کې پر ډبره کښیناستل، چیرې چې چینه ښه لیدل کېده.
دوی چینې ته کتل.
یوه ګړۍ تېره شوه
لمر په لوېدو پیل کړ.
په همدې وخت کې یوه هوسۍ له خپل کبلۍ سره د اوبو څښلو له پاره چینې ته راغله.
مراد غوښتل چې پر هوسۍ ډز و کړی، خو ملګرو یې مخه ونیوله او ویې وېل:
ډز، مه کوه، هغه کبلۍ لري.
ګوره!
هغه څومره ښکلې (ښایسته) ده.
مراد و ویل:
هو!
پوهه شوم!
دا په ریښتیا هم ښکلې ده.
ما هیڅکله دا ډول کبلۍ نه دی لیدلی.
یوه ملګري یې و ویل:
ایا موږ نشو کولی دا ونیسو او کور ته یې یوسو؟
مراد چې په دې برخه کې سړې تودې (د ژوند پوخوالی یا تجربې) درلودې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه!
امکان نه لري.
کبلۍ ډیر کوچنی دی چې لاهم په سمه توګه منډه نه شي کولای.
ملګرو یې و ویل:
راځئ چې منډه کړو او ویې نیسو.
مراد و ویل:
نه!
تاسو باید د ماښام ډوډۍ ته انتظار(صبر) وکړئ،
مور به یې څار(تعقیب) کړو او وبه یې نیسو.
په منډو سره، مور نشو کولی هغه ترلاسه کړو.
ځکه چې هر څومره کوچنی هم وي، بیا هم کولی شي زمور په پرتله ګړندی وګرځي.
هوسې له خپل کبلۍ سره د خپل کور په لور روان شو.
مراد او د هغه ملګرو، پریکړه وکړه چې دوی و څاري (تعقیب کړي).
دوی ورو، ورو خپل کور ته نږدې شول.
مراد او ملګري یې هم په لټه کې وو.
د دوی کور په لوړ ځای کې وو.
مراد او ملګري یې نه شوای کولای هغوی ښه وڅاري،
ځکه وبربېدل چی په لاره کې یې کوم ژوی لګه:
لیوه، پړانګ او یا زمری نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی د شپې تېرولو له پاره یوه مناسب ځای وموند او پرېکړه يې وکړه چې هلته شپه تېره کړي، سهار بيا چينې ته ولاړ شي چې کبلۍ ونيسي او کور ته يې بوځي.

دوی په سوچ کې ویده شوو.

سهار شو.

هوسۍ ، کبلي ته و ویل:

نن زما سره چينې ته مه ځه.

ځکه چې پرون يو شمېر خلکو زموږ ښکار کاوه.

ته نشۍ کولی ګړندي منډې و وهۍ او له دوی څخه ځان خلاص کړۍ، زه هم ستا سره کومه مرسته نشم کولی.

ګوره!

لږ پورته لاړ شه او ډېرې ښې ته نږدې کښېنه، تر څو خلک تا ونه ويني.

دوی به تا ونيسي.

هغه و ویل:

زه وږی یم.

مور يې شيدې ورکړې او ويې پوښتل:

موړ شوې؟

هغه و ویل :

هو!

زه موړ شوم.

مننه مورې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور یې بیا و ویل:
ستا په شاوخوا کې ښکلي او تازه واښه شتون لري.
ته کولی شئ لږ څه وخورئ!
ډیر مه خوره، ځکه چې دا به ستا معدې ته زیان و رسوي.
هغه و ویل:
دا سمه ده، مورجانې.
دوی د خبرو په منځ کې وو، چې ناڅاپه یې د مور سترګې په مراد باندې واوښتې، چې دوی ته یې کتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

مور يې خپله خوله د ماشوم غوږ ته نيږدې کېښوده او په نرمۍ يې و ويل:
هغه ده!
ګوره!
زموږ اړخ ته ښه ښکاري؟
مور يې بيا و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما بچيه!
انسانانو موږ ليدلي يو او موږ په ډېر احتياط سره څاري (تعقيبوي).
له دې ځايه مه خوريګه!
زه لاندی ځم، لږ واښه خورم.
بيا به وروسته له چينې څخه اوبه وڅښم او ژر به بېرته راشم.
کبلۍ و ويل:
سمه ده، مور جانې!
ژر راشه، زه يوازې يم.
زه د انسانانو او نورو ژويو(حيواناتو) څخه وېرېږم.
مور يې و ويل:
سمه ده، زه ځم، مګر ته خپل ځان ته پام کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

کبلۍ و ویل:
زه پوهیږم، مورې!
زه هم ستا په شان هوښیار یم.
مور یې و ویل:
هو!
مګر ته لاهم کوچنۍ یې؟
کبلۍ وخندل او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

سمه ده موري!
زه به تر هغه لرې نه ځم تر څو چې ته دلته را نه شې.

وروسته يې مور ښکل کړ او ويې ويل:
الله دی وساته!
کبلۍ په خندا شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يې د واښو خوړلو له پاره ښکته شوه، په لاره کې د نورو هوسيو سره يو ځای شوه او په غورو(قصو) يی پيل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هم يې غورې (قصی) کولې او هم يې تنکي وابښه خوړل.

د کبلۍ وخت نه تېرېده او نه ورته خوب ورته.
هغه دلته او هلته وکتل، مګر هيڅ يې ونه ليدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته هغه پاڅېد، چې انسانان و ويني چې هغه ته نږدې دي او که نه؟
هغه، انسانان ونه ليدل.
ځکه چې بېرته چينې ته ستون شوی وو.
وروسته يو څه پورته وخت او د يوې کوچنۍ غونډۍ سر ته پورته شو.
هغه هرې خوا ته وکتل او هيڅ يې ونه ليدل.
ناڅاپه يې سترګې د هوسيو په رمې ولګېدې چې دښته کې په څرځايونو او لوبو بوخت وو.
دوی يو د بل تر شا منډې وهلې، په حقيقت کې دوی لوبه (تمرين، مشق) کوه چې څنګه دوی کولی شي په خپله چټکه (تيز) منډه له دښمنه ځان وژغوري او دښمن و نه توانېږي دوی ونيسي.
دا ډول لوبې (تمرينونه) د تجربه لرونکو هوسۍ له خوا لارښوونه کيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

وروسته ځوان هوسۍ د کوچني هوسیو له پاره تمرین وکړی، ترڅو هوسۍ خپل دوست او دښمن وپيژني، څنګه له دښمن څخه ځان وژغوري او له نورو سره مرسته (همکاري) وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبلۍ بېرته خپل ځای ته راغی او له هغه ځایه یې هر لوري ته وکتل، خو د انسانانو کومه نښه نه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو ساعته تېر شو او مور يې بېرته راستانه شوه.
د مور په ليدلو ډېر خوشحاله شو او ورته يې و ويل:
ما هري خوا ته وکتل او په دښته کې مې ته ولیدې چې له نورو هوسيو سره دي زرغون (شنه) واښه خوړل.
مور يې و ويل:
هو!
وروسته يې مور و پوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

انسانان دي نه دي ليدلي؟
هغه ځواب ورکړ:
نه!
ځکه چې زه ستا له تګ وروسته يو لوړ ځای ته لاړم، چيرې چې انسانان او نور ژوي (حيوانات) نشي کولی پورته شي.
مور يې ډېره خوشحاله شوه او ژمنه يې وکړه، چې سبا به يې له ځانه سره دښتې ته بوځي، ځکه چې نږدې زرغون (شنه) بوټي او واښه له منځه ځي.

دوی بايد بلې خوا ته لاړ شي، ترڅو نور او ډېر خواړه ومومي.
مور يې هغه ځای پريښود چې مراد د شپې په تياره کې ليدلی و او سهار بل ځای ته ولاړل چې د هوسيو له رمې سره سفر وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لارې په اوږدو کې کبلۍ خپلې مور ته و ویل:
اف!
څومره لاره اوږده ده!
پښې مې په درد شوې.
مور یې و ویل:
سخته نه ده، ته به ژر عادت کړې.
راځه راپسې!
د پښو درد به دې ښه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوي لږ څه مخ ته لاړل او د لارې په اوږدو کې موریې خپل پروسږنی (پروسکلنی) زوی ولید، او پر هغه یې غږ کړ:
راشه!
خپل کوشني ورور سره دې و پېژنه (معرفي شه)!
هغه ودرېد او خپل کوشني ورور سره پېژند وکړ او خوښ (خوشحاله) شو.

هغوی په کیسه کې بوخت و چی د هوسیو رمه یې ولیده، رمه دوی خوا ته د راتګ په حال کی وه، هوسۍ د خپلو دواړو زامنو سره رمې ته ګډ شول او د سفر لوري ته روان شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

مراد له خپلو ملګرو سره چینې ته نږدې د کبلۍ په انتظار و.
هوسۍ له خپل کبلۍ سره چینې ته نه وه راغلی.
مراد او ملګري يې ډېر وږي او ستړي وو.
دوی له ځانه سره و ویل:
دا زموږ له پاره بې ګټې ده، چې دلته اوسو.
ځکه چې هوسۍ او نور وحشي ځناور تل په حرکت کې وي، ښه او غوره ځایونه لټوي، څو ورځې او شپې هلته تېروي او بیا حرکت کوي.
په همدې حال کې د مراد یوه ملګري و ویل:
هغه ده!
ګوره!

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د هوسیو رمه، په دښته کې حرکت کوي او ورو، ورو له دغه ځای څخه لرې ځي.
د کوشنیو رمو په منځ کې، کبلي هم لیدل کېږي، ښایي هغه کبلۍ هم په رمه کې وي.
هغه ډېر ګړندی (تیز) او هوښیار و.
مراد و ویل:
ښایي سږ کال مو وخت (فرصت) له لاسه ورکړی وي، ښه ده چې همدا اوس بېرته کور ته لاړ شو او د راتلونکي کال پسرلي ته په همدې وخت کې راشو، کېدای شي د هوسې ښکلی کبلۍ ونیسو او کور ته یې یوسو.
دوی ډېر غمجن شول او خالي لاس د کور په لور روان شول، څو ګړی (ساعته) وروسته خپلو کورونو ته ورسېدل، یوه له بل نه خدای پا ماني واخیسته او ټول خپلو کورونو ته لاړل.
څوک چې د مور او پلار دعا واخلي، د هغه دین او دنیا به یې د ګلونو په منځ کې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامنونى

سوى

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

زهرا يو سپين سوی درلود.
هغې ته دا سوی ، د ترور(تورۍ) له خوا د هغې د زوکړې
په ورځ (سالگره) ورکړل شوی و.
زهرا سوی ته ژېړې گازرې (زردکې) او زرغون (شنه)
وابنه ورکول او کله، کله به يې په زنگون کېناو او کيسې
به يې ورسره کولې.
سوی ډېر نامنونی و، د زهرا له زنگون څخه به يې ځان
په ځمکه غورځاوه او دلته او هلته به يې منډې کولې.
زهرا يوه خور ړونه (خواهر خوانده) درلوده، د هغې نوم
زهره وه.
هغه د دوی د کور ترڅنگ ژوند کوه، په دې مانا (معنی)
چې دوی گاونډيان وو.
زهرې يوه کوکری درلود، د هغې کوکری هم نامنونی و.
يوه ورځ زهره د خپلې ملگرې کور ته لاړه، د هغې
کوکری هم ور سره و.
سوی کوکری وليد، ور نږدې شو او له هغه څخه يې
وغوښتل چې ور سره ملگری شي.
کوکري ومنله.
زهرا او زهره په غولي (حويلی) کې د نانځکو کېنولو
لوبې پيل کړې.
سوی له کوکري څخه وغوښتل چې له هغه سره کور ته
لاړ شي او هلته لوبې وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

کوکري بلنه ومنله او د سوی سره د هغه کور ته لاړ.
د سوی کور مخې ته ګازرې وې.
سوی کوکري ته بلنه ورکړه چې ګازرې وخورئ ، سوی لومړی د ګازرو پاڼې وخوړې، بیا يې کوکري ته و ويل: اوس ته کولی شئ ګازرې وخورئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی لږ ګازرې وخوړې.
وروسته سوی و ویل:
راځه لوبي وکړو!
کوکري و ویل :
موږ څه لوبه وکړو؟
سوی و ویل:
د سترګو پټول.
کوکري و ویل:
دا څه ډول لوبه ده؟
سوی و ویل:
یوه ساده او د ماشومانو لوبه؛
کوکري و ویل:
لومړی ته ماته د لوبې کولو څرنګوالی وښیه، بیا مونږ یوځای لوبه کوو.
سوی، لوبه پیل کړه او ویې ویل:
ته خپلې سترګې پټې کړه، زه به ځان چیرې پټ کړم، بیا به وروسته تا ته غږ کړم، کله چې زه دې و موندم،دا مانا چې تا لوبه وګټه.
وروسته به زه سترګې پټې کړم او تا به پیدا کوم، کله چې ته مې پیدا کړې، دا مانا چې لوبه ما وګټه، همدا راز به لوبې ته دوام ور کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی د څو د کیکو(دقیقو) له پاره همداسې لوبه وکړه، بیا
کوکري و ویل:
راځئ چې لوبه بدله کړو او نوې لوبه وکړو.
سوی و ویل:
کومه لوبه وکړو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

کوکري و ويل:
منډی او ټينګول.
سوی و منله.
کوکري و ويل:
ته منډه کړه، زه به دې ونيسم، وروسته به زه منډه کړم، ته به مې ونيسئ.
سوی ومنله او په منډه يې پيل کړ، سوی په مخ کې او کوکري ورپسې منډې وهلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی د لویې ګازرې شاوخوا منډې وهلې.
له یوې ګازرې څخه بلې ګازرې ته.
دې لوبې څو ګړۍ (ساعته) دوام وکړ، دواړه ډېر ستومانه شول، کوکرې ونه توانېد چې د لوبې د ګټلو له پاره سوی و نیسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خلکو په وينا، سوی په لوبه کې خورا ګړندی دی او په چټکۍ سره منډې کوي. لوبې دوام وکړ او کوکری ونه شو کړای چې سوی و نيسي.
سوی په ډبرو کې منډه کړه، پښه يې په ډبره ولګېده او لړ ټپي شو.
هغه خپل کور ته لاړ او د کور په کونج کې کښيناست.
کوکري و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

څه شوي دي؟
زموږ لوبه مندی وې، نه پټېدل؟
سوی ځواب ور کړ:
زما پښه په ډبره ولګېده او ټپي شوه.
اوس درد کوي.
کله چې پښه مې ښه شي، زه به راشم او لوبه به بیا پیل کړم.
یو څه وخت تېر شو.
زهرې پریکړه وکړه چې کور ته لاړه شي.
د هغه کوکری نه لیدل کېده.
هغې کوکري ته غږ کړ.
کوکری راغی.
زهرې وپوښتل:
چیرته وې؟
کوکري و ویل:
ما له سوی سره لوبې کولې.
هغه وخت زهرا وپوښتل:
سوی څه شوه؟
کوکري و ویل:
موږ لوبې کولې، د سوی پښه په ډبره ولګېده او لږ ټپي شو.
زهره په غوسه شوه او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ته د سوی ښخه هم لوی يې، تا بايد د هغه پښه نه وای ټپي کړې!
کوکري و ويل:
نه!
مونږ لوبې کولې، چې ناڅاپه يې پښه په ډبره ولګېده او هغه ولوېد.
زهرې وپوښتل:
اوس چيرته دی؟
کوکري ځواب ورکړ:
هغه په خپل کور کې دی.
زهرا زهرې ته و ويل:
مخکې شه!
راځئ چې دواړه د هغه سره مرسته وکړو.
کوکري و ويل:
زه هم ځم.
زهرې و ويل:
نه!
ته دلته پاتې شه،
زه او زهرا به لاړ شو او د هغه سره به مرسته و کړو.
کوکری هلته ناست و او انتظار يې کاوه تر څو چې زهره راشي.
زهره او زهرا د سوی کور ته لاړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

زهرا سوی ته غږ کړ.
سوی په سختۍ سره له کوره و وت.
پښه يې ټپي وه.
زهرا زهرې ته و ويل:
ته دلته پاتې شه، زه به کور ته لاړه شم او د لومړنيو مرستو کڅوړه به راوړم، او مونږ دواړه به ټپي پښه به پاکه او بيا به يې کلکه وتړو.
زهرې ومنله او د سوی سره نږدې پاتې شوه.
زهرا په چټکۍ سره لاړه او د لومړنيو مرستو کڅوړه يې راوړه، بيا دواړو د سوی پښه سپيڅلې (پاکه) کړه او بيا يې وتړله.
زهرا سوی ته و ويل:
اوس په خپل کور کې لږ آرام کړه.
زه به راشم او تا ته به يو څه خواړه راوړم کوم چې ستا خوښيږي.
سوی خپل کور ته د ننه شو او غلی کښيناست.
وروسته زهرې، زهرا ته و ويل:
دا ښه کار و نشو، که د هغه پښه ماته شوې وای، موږ به څه کول؟
زهرا و ويل:
هو!
دا ښه ده چې ډير ټپي شوی نه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا زهرې له زهرا نه د کوره وتلو اجازه وغوښته.
زهرا ومنله.
زهرې خپل کوکري ته و ویل:
لاړ شه!
له سویه بخښنه و غواړه !
تا د هغه شاته منډه وهلې، ځکه پښه یې ټپي شوې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوکري ومنله او د سوی کور خوا ته لاړ، د سوی کور مخ ته ودرید او له هغه نه یې بخښنه وغوښته.
سوی بخښنه وکړه او ویې ویل:
زه هم یو څه ملامت یم، ځکه چې ما ګړندی منده کړه او پام مې و نه کړ، نو زما پښه په ډبره ولګېده او ټپي شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهرا او زهرې کوکري او سوی ته و ویل:
تاسو باید ژمنه وکړئ چې په راتلونکي کې به د خپلې لوبې سره محتاط اوسئ، که نه نو موږ به تاسو ته اجازه درنکړو چې یوځای لوبه وکړئ.
کوکري او سوی ژمنه وکړه چې په راتلونکي کې به د لوبې په وخت کې محتاط وي او په چټکۍ سره منډی نه وهي.
په دې وخت کې د زهرې مور غږ کړ.
زهرې!
زهرې!
ته چیرې یې؟
ژر راشه!
د غرمې ډوډۍ تیاره ده.
هغې و ویل:
دا ده مورې، زه دلته یم.
زهرې د زهرا سره خدای پاماني وکړه او د خپل کوکري سره کور ته لاړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامنوني
پیشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدوس يوه ژيړه پيشو درلوده.
هغې پنځه پيشونګري (بچيان) درلودل، ټول يې ژيړې او سپينې وې. دوی ډېر کوچني وو چې مور يې له لاسه ور کړه.

هغې د تناره کوټې کې د ننه او د اوړو د کندو څنګ ته د ځان له پاره يو کور جوړ کړی و، هغه او د هغې بچيان په کې اوسيدل، او هلته به يې خپلو بچيانو ته شيدی ورکولې.

هغه به سهار وختي د غواګانو فارم ته تله، ترڅو له لوښو څخه شيدې وڅښي، په فارم کې به يې ساعتونه تېر کړل، چې د شيدو لوشلو په وخت کې به يې له لوښو څخه يوه څه شيدې توېدې او هغه به يې څښلې.

کله چې به يې شيدې وڅښلې نو کور ته به يې د بچيانو د شيدو ورکولو له پاره راتله، لومړی به يې بچيانو ته شيدې ورکولې، بيا به يې د موږکانو او مرغانو د نيولو په اړه خپلو پيشونګرو ته په زړه پورې لوبې ښوولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغې به هره ورځ، دا کار کوه تر څو ټول بچیان لوبه ښه زده کړي، په را تلونکي کې په ځان بسیا شي او د خوړو ترلاسه کولو له پاره په خپله کار وکړي.
ورو ورو، پړانګوری (بچیان) لوی شوو او سترګې یې خلاصې شوې.

ټول پیشونګري، نامنوني وو، دلته او هلته به یې لوبې کولې.

ځینې وختونه به دوی سالون کوټې ته تلل او په څوکیو به یې نڅا او لوبه کوله.

هغوی د شیدو ښناک وو او هغه ډوډۍ یا خوراک یې نه خوړل کوم چې د قدوس په کور کې پخېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله، کله به يې يو د بل تر شا منډې وهلې، په وړو ونو به پورته کېدل او مرغان به يې ډارول.
دوی به هره ورځ د مرغيو نيولو هڅه کوله.

ځينې وختونه دوی به د کړکې څخه بنکته شوو او بيا به ونې ته پورته شوو.

يوه ورځ چې مور يې ډېره وږې وه، د غواګانو فارم ته لاړه، هلته يې د فارم د مسول انتظار کوه چې راشي او غواګانې ولوشئ.

هغه غواګانو ته نږدې شوه او د وابنو په وړاندې کېناسته او د فلزي ميلو(کټارو) لاندې کانکريټ ديوال ته يې تکيه وکړه.

غواګانو هم د پيشو بويول پيل کړ.

په همدې وخت کې د فارم مسول فارم ته ننوت او ويې ليدل چې پيشو د غواګانو له خوا څټل کيږي، د فارم مسول چې پخوا يې هيڅکله پيشو په فارم کې داسې نه وه ليدلې، ډېر په غوسه شو او هڅه يې وکړه چې پيشو له فارم څخه وباسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیشو چې د شیدو په خوړلو بلده شوې وه، هڅه وکړه چې له فارم نه، و نه وځي، خو د فارم مسول ډېر جدي و، چې پشک له فارم څخه وباسي او وروسته يې د غواګانو په شیدو لوشلو او ټولولو پیل کړې.

هغه سوچ (فکر) کوه چې پیشو کولی شي فارم ته بېلا بېل ناروغي ورسوي (انتقال کړي) اوغواګانې ناروغه کړي.

یوه غټه لښته يې راواخیسته او د پیشو په لور يې منډه کړه تر شا يې وغورځوله، تر څو له فارم څخه و وځئ.

پیشو چې وږې وه، نو د فارم له یوې خوا څخه بلې خوا ته منډې وهلې او نه یې غوښتل چې وږې يې له فارم څخه وباسئ.

کله، کله به يې د غواګانو په منځ کې راښکته کیده او کله به يې د فلزي کټارو ته پورته کېده او له فارمه د وتلوڅخه به يې ځان ژغوره.

د فارم مسول هوډ درلود تر څو پیشو لیرې کړي او وروسته د غواګانو د شیدې په لوشلو او ټولو پیل کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیشو، ځان د غواګانو په منځ کې پټ کړ، چې ناڅاپه (نا ببره) یوه غوا په غوسه شوه او د پیشو په سر یې په کلکه (زوره) د لغتی ګذار کړ، پیشو بې هوښه شوه.

د فارم مسول پیشو ته ورغی، ویې لیدل چې هغه بې هوښه ده، پیشو یې د لکۍ نه و نیوله او له فارم څخه یې و ویسته ، د فارم دروازه یې وتړله او پیشو یې د فارم د ودانۍ دیوال ته وغورځوه او په لښته یې چوخ کړه، هغې حرکت و نکړ بیا یې په لاس و خوزوه، خو پیشو حرکت نه کاوه، پوه شو چې پیشو خپل ژوند له لاسه ورکړی دی، مړه شوې ده.

وروسته یې پیشو د لکۍ نه واخیسته او د فارم دروازې ته څېرمه د کثافاتو لوی لوښي ته وغورځوه، ترڅو چې د ښاروالۍ مسولین یې له ښار څخه بهر، ټاکل شوي ځای ته و لیږدوی(انتقال کړي).

ساعتونه تېر شول، د پیشو هېڅ خبر نه و، د پیشو بچیان ډېر وږي شول او پخلنځي ته راغلل، د قدوس مېرمن، په پخلي بوخته وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیشونګري، د قدوس د ښځې شاوخوا ګرځېدل او میاو، میاو یې کول.

هغې د پیشونګرو له پاره یوه څه وچه ډوډۍ وغورځوله، خو پیشونګرو ډوډۍ ته پام ونه کړ او میاو میاو ته یې دوام و رکړ.

پیشونګري، ډېر وږي وو، د قدوس مېرمن په پخلنځي کې خپل کار پای ته ورساوه او خپل خاوند ته یې لوښي چمتو کړل چې له کار څخه کور ته راشي او د شپې ډوډۍ له خپل خاوند او زوی سره وخوري.

قدوس له کاره راستون شو او له حمام وروسته د اوسېدو کوټې (سالون) ته لاړ، مېرمن یې سلام ته راغله او پوښتنه یې وکړه:

د شپې ډوډۍ تیاره ده، کولی شم د خوړو له پاره یې راوړم؟
خاوند یې ځواب ورکړ:
هو!
راوړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د قدوس میرمن پخلنځي ته لاړه او خواړه يې راوړل، پړانګورى د اوسيدو خونې ته راغلل او مياو، مياو ويل يې پيل کړل.
قدوس و پوښتل:

پيشونګري څنګه د اوسيدو خونې (سالون) ته راغلل او مياو مياو کوي.
ښځې يې ځواب ورکړ:
کيدى شي دوى وږي وي.
قدوس و پوښتل:
د هغه مور چيرته ده چې د دوى پالنه وکړئ؟
مېرمنې يې و ويل:
نن سهار نه ورکه شوې ده.
ميره يې انديښمن شو او ويې ويل:
د دوى د خوړلو له پاره په غاب (قاب) کې يو څه خواړه راوړه.

مېرمنې يې يو څه خواړه راوړل او مخې ته يې کېښودل، دوى د خوراک خوا ته وکتل، بيا يې بوى کړل، خو ويې نه خوړل، ځکه دوى شيدې خوړونکي وو او تر دې دمه يې له خوړو سره عادت نه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د قدوس کورنۍ خپل خواړه وخوړل او پيشونګري يې د تناره کوټې ته و لېږدول (انتقال کړل) او د تناره کوټې دروازه يې وتړله، مګر د تناره د کوټې، پورتنۍ کړکۍ يې خلاصه پرېښوده تر څو پيشو د راتګ په وخت کې ترې ګټه پورته کړي.

قدوس سهار وختي له خوبه پاڅېد، لمړی يې اودس وکړ، بيا د تناره کوټې په لور حرکت وکړ، د پيشونګرو د مياو مياو غږونه، اورېدل کېدل.

د تناره کوټې دروازه يې خلاصه کړه او کوټې ته ننوت، هرې خوا يې وکتل، د پيشو هيڅ نښه څرک نه لګېد. کله چې پيشونګرو قدوس وليد، نو و رپسې يې منډې کړې او ميا مياو يې و ويل.

قدوس پوه شو چې:
پيشو نه شته، که نه هغه به کور ته راغلی وی، وروسته يې لمونځ وکړ، بيا يې خپله ښځه د لمانځه له پاره ويښه کړه.

وخت تېر شو او د سهار چای تيار شو، دوی د سهار چای وڅښل او قدوس په خپل ورځني کار په سې روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د کار ځای ته ورسېد، نو لومړی يې خپلو ملګرو ته کيسه وکړه او ملګرو يې و ويل:
که تر ماښامه پيشو بېرته را نه غله، په هغې به څه بده پېښه شوې وي، يا ښايي مړه شوې وي.

قدوس ډېر خواښينی شو او له ځانه سره يې سوچ وکړ چې، نن شپه پيشو کورته را نه شی خامخا به پيشونګرو ته څه شيدې راوړي.

ورځ په سختی کې تېره شوه او کور ته د تلو وخت ورسېد، په ډېر خپګان د کور په لور روان شو او له ځان سره يې سوچ وکړ:
دپيشونګرو له پاره شيدې څنګه چمتو کړئ، په ورځ کې څو ځله او کوم ډول شيدې ورکړئ؟
په سوچ کې کور ته و رسېد، او دروازه يې و ټکوه.
زوی يې دروازه خلاصه کړه او سلام يې ورکړ،
قدوس ترې وپوښتل:
آيا پيشو موندل شوی ده؟
زوی يې و ويل:
نه!
پيشونګري مياو ماو کوي.
هغه کور ته ننوت .

(c) ketabton.com: The Digital Library

میرمن یې ګرم چای راوړ او ښه راغلاست یې ورته و ویل.
قدوس مننه وکړه.
بیا یې د پیشونګرو لویولو(غټولو) خبره یې پیل کړه،
ښځې یې ځواب ورکړ:
دا غوره ده، چې بازار ته لاړ شئ او د غوا شیدې واخلئ!
خاوند یې و پوښتل:
ته به دوی ته څنګه شیدې ورکړئ؟
ښځې یې ځواب ورکړ:
ما د کلبي د شیدو لوښی (شیر چوشک) په سم ځای کې ساتلی دی، تر څو چې ته راځئ، موږ به یې ومومو او پاک به یې ومینځو.

زه به یې د وزګارتیا (بې کارۍ) په وخت کې هغوي ته شیدی ورکړم، کلبي به هم زما سره مرسته وکړئ، ځکه چې هغه د پیشونګرو سره مینه لري.

قدوس بازار ته لاړ او د غوا شیدې یې واخیستې (وپیرودې)، کور ته یې راوړې، خپلې میرمنې ته یې شیدې ورکړې او کلبی ته یې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ته به هم له خپلې مور سره د پيشونګرو په شيدو ورکولو کې مرسته کوئ، ځکه چې مور دې د کور په چارو کې ډېره بوخته ده.
کلبي ومنله او خوشحاله شو؛
د قدوس ښځې، لوښی (شير چوشک) يې له شيدو ډک کړ او پيشونګرو ته يې په شيدو ورکولو پيل کړ.
يوه ته به يې لږې شيدې ورکولې، بيا به يې بل ته، تر دې چې ټولو پيشونګرو شيدې و خوړې او بېرته د اوړو کندو څنګ ته لاړل.
د کلبي مور خپل زوی ته و ويل:
پام کوه !
پيشونګري، تيره نوکان لري، هڅه به کوئ چې دوی نه به ځان ليرې ساتئ، ترڅو تا ژوبل او يا ونه غورځوئ.
کلبي ومنله چې پيشونګري به نه ځوروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

پیشونګري ورځ په ورځ غټېدل (لوېدل) او نامنونې (خندونکي) کېدل، د کور ټولو غړو سره بلد شوو او ډېرى (زیاتره) وخت به یې د کلبي شاته منډې وهلې او د هغه خوراکي شیان یې چې په لاس کې و، نیول او لوبې به یې و ر سره کولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیشونګري لوی شول او ورو، ورو د هغه خواړو خوړلو سره بلد شول، کوم چې د کلبي کورنۍ خوړل.

د کلبي کورنۍ په مهربانۍ سره د دوی له پاره شیدې په یوه لوښي کې اچولې، پیشونګرو به په ګډه وڅښلې، وروسته به یې په هماغه لوښي کې خواړه وغورځول او پیشونګرو به په ډېره خوښۍ سره خوړل.

کلبي د دوی له پاره د اوبو یوه بل لوښی د تناره کوټې په کونج کې کېښود، ترڅو دوی د تندې په وخت کې ترې اوبه وڅښئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیشونګري، یو څه لوی او په زړه پورې شول، دوی تل د کلبي په څار کې ول، لومړی یې د هغه لاسونه لیدل او بیا یې د هغه پتلانه (پتلون) ته پورته کېدل، د هغه د پتلانه جېبونه به یې لټول، کوم خواړه یا د لوبې وسایل چې به د هغه په جیب کې و، اخیستل، خوړل یا به یې د هغوی سره لوبې کولې.

کلبي چې له لومړۍ ورځې یې د هغې مور د پیشونګرو نه ډار کړی و، هغه به له پیشونګرو وېرېده ، پیشونګرو ته به یې لاس نه ور نږدې کوه، وېرېده چې هغوی به یې وغورځوي.

کله ناکله به هغه د پیشونګرو سره لوبه کوله او توپ به یې په مځکه غورځوه او پیشونګري به د توپ شاته منډې وهلې، توپ به یې یوې او بلې خواته غورځوه.

پیشونګري ورځ په ورځ لوېدل (غټېدل) ډیری ګاونډیانو او ملګرو به له قدوسه غوښتل چې دوی ته هم یو پیشونګری د ستانی له پاره ورکړی.
قدوس هم منله.
په پای کې، دوی یو ښکلې پیشونګری چې دهغوی د مور په څیر و، تر پاملرنې او تعلیم لاندې ونیو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

کلبی به هم ورسره لوبې کولې او کله ناکله به يې د چېرته تګ او وادو پر وخت له ځانه سره بووله او بيا به يې کورته راوړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلبي هم لوی شو او په ښوونځي کې دننه (شامل، داخل) شو،
نوي ملګري يې پيدا کړل.
ورځ په ورځ به يې له پيشو سره مينه لړ.ېده.
همدا راز، هغه د جومات له ملا امام نه يې ديني زده کړې پيل کړی.
د ښونځي نه، وروسته به جومات ته تله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامونی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماکسیم (بهرنی نوم دی) دوه سپیان درلودل او په پښلنځي کې یې د هغوی خوب له پاره ښکلي کارتنونه ایښی و، دوی ډیر ښه روزل شوي وو.
دوی ته د ماشومتوب څخه، تشناب ته د تلو او کموډ کارول ښوول شوي وو.

د دوی رنګ سپین و او د انګلیسي زات سپیو څخه وو، ماکسیم دوی په لوړه بیه اخیستي وو، او هر یو یې د زیږون پاڼه (سند، پاسپورت) او د خواړو کارتونه درلودل.

ماکسیم او د هغه میرمن نتاشا (د بهرنۍ میرمنې نوم) دوی ته د خپل مهال ویش سره سم خواړه ورکول، په بهرکې د سپي خواړه د انسانانو له خوړو څخه کم نه دي، د خوړو سربیره، حیوانات د انعام (جایزې) بسکټونه لري چې د سپي انعام بسکټ په نامه یادیږي.
دا بسکویټ د هډوکو شکل (قواره) لري او بیه یې ۷۲ امریکایي ډالرو ته رسیږي.

ماکسیم په اونۍ کې یو ځل خپل سپي، تشناب کې د سپي شیمپو(شامپو) سره مینځل، د سپي څادر(ځان پاک) سره یې وچول او ویښتان به یې ږمنزول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

سپي به يې له كوره بهر نه پرېښودل، ځكه چې ښاروالۍ حق درلود كه چېرې كوم سپی له كوره بهر وي، نو سمدستي به يې د كوڅه ډبو سپيو كمپ ته وړي.

وروسته به يې خاوند د پوليسو له لارې موندل كېږي او دوی به جريمه كېږي، كه چېرى دا مسله تكرا رېږي نو دوی به د سپي ساتلو واک څخه محرومېږي او يا جواز يې لغوه كېږي.

دوی سپي د محفلونو او ساتېرۍ له پاره وړل، او كله چې بيرته راستانه كېدل، دوی د خپل موټر په كارولو سره به يې بيرته كور ته راوړل.

دوی ماشومان نه درلودل او تل به يې له خپلو سپيو سره لوبې كولې، يو كال تېر شو، كوكری يې وزيږېد، هغه هم د مور او پلار په څېر سپين و.

ماكسيم د كوكري له پاره يو بل ښكلی كارټن واخيست او په پخلنځي كې يې كېښود، د سپي د كارټن رنګ سور، خو ډير ښكلی و او هغه په آسانۍ سره به په كې خوب كوی شو، او په كارټن كې به يې لوبې هم كوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوکرۍ لوی او نامنونی (خندونکی) شو، له پخلنځي ووت، د خوب کوټې په لور او وروسته په دالان کې منډې کولې، په توپ يې لوبې کولې او کله، کله به يې د پلار په اوږو کېناست او ځان به يې غورزاوه.

د خپل د پلار او مورغوږونه به يې راکش کړل او بيا به و تښتېد، خو مور او پلار به يې ورته په زغم (صبر) کتل او له دې کاره به يې منع کوه.

دوی کوکري ته جيک نوم ورکړ، نامنونی جيک به د کور دروازې ته، ته اود کور د دروازې څنګ (شاته) به يې خوب کوه، کله چې ماکسيم او ميرمن يې له کاره راتله، جيک به هڅه کوله چې دروازه خلاصه کړي، خو د هغوی سره به کيلي وه او هغوي به په کيلۍ سره دروازه خلاصه وله.
جيک ډير هوښيار و او تل به يې د دروازې خلاصېدو ته کتل، چې څنګه دروازه د کيلۍ په واسطه خلاصيږی .
جيک غټ او ښکلی شو او نامنوني يې لس برابره ډيره شوه، د ماکسيم بوټان يې هم د پخلنځي د ميز ترڅنګ (شا) وړل او پټول، کله، کله به يې د ټلوېزيون ريموټ له يوې کوټې نه بلې ته وړه او د تلويزيون چالانول يې هم زده کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

يوه ورځ يې په خپله خوښه ټلوېزيون چالان کړ او ورته يې وکتل.
ماکسيم تل ورته نصيحت کوه چې له کوره بهر مه وځه، په کور کې شور ماشور مه کوه ترڅو ګاونډيان د تا په اړه پوليس ته شکايت ونه کړي.

جيک په خپل کارتن کې لږ و او ډيری يې د خپل مور او پلار سره لوبې کولې. هغه خپل کارتن له پخلنځي څخه د اوسيدو خونې ته وخوځاوه، ځکه چې د اوسيدو(سالون) خونه کې ټلوېزيون او ځای لوی و، هغه د ماکسيم او ميرمنې خبرې اورېدلې، هغه خورا هوښيار و، د خبرو کولو په موخه او د خپل خاوند په حرکتونو پوهېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ورځ چې د ماکسیم مېرمن، په کرونا اخته شوې وه او په روغتون کې بستره وه، ماکسیم هم روغتون ته د خپلې مېرمنې لیدو ته ورغی، جیک چې ډېر هوښیار و، له وخته یې ګټه پورته کړه او د دروازې کیلۍ یې واخیسته او د دروازې خوا ته روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه کیلۍ په قلف (قفل) کی دننه کړه او د دروازه قلف يې خلاص کړ، بیا يې دروازه ورو، ورو خلاصه کړه تر ځو مور او پلار يې خبر نه شي چې هغه بهر تلی دی.

هغه له کوره و وت، ورو، ورو د عمومی زینې ته لاړ او له هغه ځایه ښکته شو. هغه د ودانۍ څخه بهر شو، هغه د لمړي ځل له پاره د زینو څخه ښکته شو.

کله چې د ودانۍ کوچني پارک ته ورسېد، شاوخوا يې وکتل، هیڅوک یا کوم ژوی نه لیدل کېده. هغه لاړ او د یوې ونې سیوري لاندې يې کښېناست او د خپل خاوند (مکسیم) د راتلو په انتظار شو.
یو ساعت تېر شو، ډېر تږی شو، پاڅېد او شاوخوا يې وکتل، چې د اوبو څښلو ځای پیدا کړي.

هغه ولیدل چې د ماکسیم د کور څنګ ته یو پوړیز کور دی، مخې ته يې په کوچني بڼ کې د اوبو نل (پایپ) دی، ډېر خوشاله شو او د نل خواته روان او ځان يې نل ته و رساوه.

هغه د خپلو پنډو(پنجو) سره نل خلاص کړ او په څښلو يې پیل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته يې هڅه وکړه چې د اوبو نل بند کړي، خو پنجي يې لندې (لمدې) شوې او د نل بندول ورته آسانه کار نه و، نو شاوخوا يې وکتل ځوک پيدا کړي چې مرسته ورسره وکړي، د اوبو نل بند کړي، خو ځوک يې ونه ليدل.
ځکه چې هر ځوک په خپل کار کې بوخت وې او هيڅوک په بڼ او کوڅو کې بې ځايه او ناحقه نه ګرځي.

هغه سوچ (فکر) وکړ چې دا به غوره وي چې غږ پورته کړي او يو ځوک ومومي چې د هغه سره مرسته وکړي او د اوبو نل بند کړي، هغه په چيغې (غپا) پيل کړ.

په يو پوړيز کور کې يوه بوډا ښځه وه، هغه د ماښام په وخت د شپې له ډوډۍ وروسته له کوره وتله بيا بڼ ته روانېده، ناڅاپه يې د سپي غږ(غپا) واورېده او حيرانه شوه، چې سپی له کومه راغلی دی؟

کړکۍ ته نږدې شوه چې ويده ده او که په ويښتيا (بيدارۍ) کې يې د سپي غږ اورېدلی دی؟
بڼ (باغ) ته يې وکتل چې هلته د اوبو نل ته نږدې (څېرمه) يو سپين کوکری دی او غاپي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغه بېرته دالان (دهلېز) ته راغله او د سيمې ښاروالۍ ته زنګ و واهه، څو شېبې وروسته د ښاروالۍ مامورين له ځانګړو موټرو او ښکار دامونو سره و رسېدل.
بوډۍ ښځه له کوره و وته او بڼ ته روانه شوه، د ښاروالۍ مامورينو په تېزۍ (چټکۍ) سره کوکرۍ ونيو او په خپل موټر کې يې وغورځوه.
بيايې له ښځې پوښته وکړه:
تا ولې کوکرۍ بهر پرېښود؟
هغې و ويل:
کوکرۍ زما نه دی.
په کور کې ويده وم چې ناڅاپه (نا ببره) مې د سپي غږ واورېد او له خوبه ويښه شوم، کړکۍ ته نږدې لاړم ګورم چې کوکري د اوبو نل پرانستی او غاپي!
پرېکړه مې وکړه چې:
د ښاروالۍ مامورينو ته زنګ و وهم، په همدې وخت کې پوليس هم را ورسېدل او د ښځې خواته نږدې شول.
پوليسو و ويل:

که څوک د کوکري په اړه پوښتنه وکړي؟
مهرباني وکړئ !
ورته و واياست چې د ګاونډ پوليسو ته راشي.
ميرمن ومنله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پولیس خپل مرکز ته لاړل.

یو ساعت تېر شو، ماکسیم کور ته راغی، هغه ولید چې د کور دروازه خلاصه ده، په چټکۍ سره کور ته ننوت او خپل سپي یې ولیدل، هغه فکر وکړ چې جیک هم په کور کې دی، هغه د سیمې پولیسو ته زنګ و واهه او د قضیې په هکله یې پو لیسو ته لنډ معلوات وړاندې کړ.

پولیسو ورته لاربښوونه وکړه چې هیڅ شی ته به لاس نه ور وړي، پولیس ډیر ژر راو رسیدل او په کور کې یې پلټنې پیل کړې.

د دروازې عکسونه اخیستل یې پیل کړل، ویې لیدل چې دروازه دننه خوا خلاصه شوې ده.
پولیسو له ماکسیم څخه وپوښتل:
په کور کې څوک و؟
هغه ځواب ورکړ:
هیڅوک نه ول.
وروسته یې وپوښتل:
ایا تاسو چا ته کیلۍ ورکړی چې ستاسو د سپیوساتنه وکړي؟
ماکسیم ځواب ورکړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

نه!
هیڅا ته!
وروسته پولیسو و پوښتل:
تاسو څومره سپي لري؟
ماکسیم و ویل:
دوه لوی سپي او یو کوکری لرم.
پولیسو و ویل:
سپیو ته دې غږ کړئ!
ماکسیم سپیو ته غږ کړل او دواړه سپي راغلل،
پولیسو وپوښتل:
ستاسو کوکری چیرته دی؟
هغه و ویل:
په کور کې دی، هغه ځان ته پام کوي، ځکه چې هغه ډیر هوښیار دی.
پولیسو و ویل:
راځئ چې یوځای یې ولټوو.
هر څومره چې هغوي کوکری و لټاو، هغه یې ونه موند.
وروسته پولیسو ما کسیم ته و ویل:
نن ورځ د ښاروالی کسانو(خلکو) ستاسو ودانی ته څېرمه یوه نامنونی سپین کوکری نیولی دی، کوم یې چې د کوڅه ډبو سپیانو کمپ ته لیږدولی، موږ فکر کوو چې دا ستا سپین کوکری (جیک) دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

ماکسیم ډیر خپه شو.
پولیسو ماکسیم ته و ویل:
مهرباني وکړئ د خپلو سپیواسناد وښایاست.
ماکسیم پولیسو ته د سپیو اسناد وښودل، پولیسو ورته و ویل:
ایا تاسو غواړئ جیک بیرته، کور ته راوړئ؟
هغه و ویل:
هو!
کوکری پر ما او میرمن مې ډیر ګران دی.
د پو لیسو قوماندان و ویل:
مهرباني وکړئ د هغه کارت واخلئ.
مور. کولی شو د کوځه ډبو سپیو کمپ ته لاړ شو.
ماکسیم د جیک کارت واخیست او د موټر په سوچبورد کې یې کېښود او هغه موټر پخپله چالان او د پولیسو د کاروان څټ (شاته) روان شو.

کمپ له ښار څخه لیرې و، د ښار له مرکز څخه دوه ساعته لیرې و، دوی د کوځه ډبو سپیو د کمپ مرکز ته ورسیدل.
پولیسو د ماکسیم سپي په اړه له چارواکو سره خبرې وکړې او دوی د ماکسیم له پاره د اصولو دوې فورمې ورکړې، وروسته له دکولو یې د پولیسو دفتر ته وسپاري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په فورم کې دوه مهم موضوعات وو:
۱- د جريمې ورکول
۲- د موضوع تکرار، نه کول
د دويمې فقرې په صورت کې د سپي د ساتلو ټول امتيازات به له ماکسيم او د هغه له مېرمنې څخه اخيستل کېږي او د هغوی سپي به نورو مينه والو ته په وړيا توګه ورکول کېږي.
ماکسيم له جيب څخه قلم راو ويست او فورمه يې ډکه او لاسليک کړه، د ښاروالۍ مامورين ماکسيم د جک د تسليمېدو په موخه لوی هنګر ته بوته او هغه سپی يې وښود چې نن نيول شوی و.
هغه خپل سپي ته غږ کړ:
جيک!
جيک!
جيک منډه کړه او د ماکسيم غېږ کی ځان واچاوه، هغه په خوښۍ سره جيک کلک کړ.

چاروکي پوه شول چې سپی د ماکسيم پورې اړه لري، بيا يې عمومي دروازه خلاصه کړه او ماکسم کارټن دننه او کوکری يې په کارټن دننه کېښود او د کارټن پورتنۍ برخه يې خوندي کړه. کارټن يې واخيست او د موټر ډاله (ټولبکس) کې يې کخيښود او ډاله يې بنده کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغه د کوڅه ډبو سپيو د کمپ له مسوولينو، سيمه ييزو پوليسو څخه مننه وکړه او کور ته روان شو.

کله چې ماکسيم کور ته ننوت، سپيو منډې کړې او هغه ته نږدې شول، دوی هم په جيک ډير په غوسه شول، ماکسيم کارتن په دالان کې کېښود او خلاص يې کړ. جيک خپل سر او دوه لاسونه د کارتن څخه راو ويستل او لومړی يې له مور څخه بخښنه وغوښته، مور يې بخښنه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه په ډېر شرم او خجالت سره له کارتنه ووت او وروسته یې له خپل پلار څخه بخښنه وغوښته او بیا ماکسیم ته لاړ، د هغه پښې یې ښکل کړې او ژمنه یې وکړه چې په راتلونکې کې به له اجازې پرته هیڅ ځای ته نه ځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامنونی پرانګوری

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقصود د کابل ښار په یو کوشني کور کې اوسېده، هغه په خپل کور کې یو سپین او ښکلی قاز (غاز) ساتلی و کوم چې دوه بچیان یې درلودل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامنوني ژوي

………………………………………………………………………………

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی هم سپین او ښکلي وو.
مقصود، هره ورځ به کار ته له تلو مخکې لومړی قازانو ته دانه او اوبه ورکولې، بیا به یې موټر سایکل له کوره ایسته او خپل کار ته به روان کېده.

هغه د کابل د منډیو په بازار او د میوند سړک په اوږدو کې له یوه ځای څخه بل ځای ته مالونه لیږدول (رسول، انتقا لول) او هره ورځ به یې له ګټلو پیسو څخه د سودا او وچې ډوډۍ په اخیستلو کې ترې ګټه اخیسته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغه یوه ښځه او پنځه ماشومان درلودل.
مېرمن يې نالوستي (بی زدکړی، بی سواده) وه او ماشومان يې کوچني وو.

د هغه مشر اولاد چې نجلۍ وه، د ښوونځي په دويم ټولګي کې زدکړې کولې، غوښتل يې چې له ښوونځي څخه فارغه (خلاصه) شي، بيا په پوهنتون کې زده کړې وکړي او د کور په چارو کې د خپل پلار او مور سره مرسته وکړي.

مقصود به سهار له خوبه پاڅېده او له لمانځه وروسته به يې د سهار چای څښه، کوم چې مېرمنې يې د شپې په ترموز(د چای لوښی) کې پخې (دم) کړې و، تر څنګ به يې وچه ډوډۍ او یوه کاچوغه (قاشقه) بوره هم پیالې ته اچوله او بیا يې چای څښه.
د چای څښلو نه وروسته به کار ته روان شو.
د هغه کور، کرايي و.
مقصود به د میاشتی ۲۰۰۰ افغانی د کور خاوند ته ورکولې.
د کور څاه هم وچه وه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې يې خپلو دوو لويو ماشومانو سره، په ورځ کې دوه ځله د جومات له څاه څخه اوبه راوړي، کوم چې د دوی کور ته نږدې موقعيت در لود.
يوه ورځ د کافروشي له کوځې تېرېده چې خپل ملګری يې وليد.
د هغه نوم خانو و.
هغه د قدوس د ماشومتوب ملګری و، دوی په لومړني ښوونځي کې ټولګيوال وو او له کورنيو جګړو وروسته دواړو ونشو کولی، ښوونځي ته دوام ورکړئ.
يو بل ته يې سلامونه او غېږې ورکړې او د يو بل د حاله يې پوښتنې وکړې.

د هغه د ملګري ورځ هم ښه نه وه، هغه په پنجره (قفس) کې مرغۍ پلورلې او د خپلې کورنۍ ملاتړ يې کوه.
خانو له مقصوده وپوښتل:
تاسو په څه بوخت ياست؟
مقصود ځواب ورکړ:
زه يو زوړ موټرسايکل لرم او په هغه کار کوم.
د خدای شکر دی!
زه د حلالې ډوډۍ يوه برخه ترلاسه کوم او له خپلې کورنۍ سره يې خورم.
خانو و پوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

تاسو د ملګرو ملتونو له مرستو څخه راضي یاست؟

هغه ځواب ورکړ:

نه!

کومه مرسته؟

هر څه بډایه خلکو ته رسېږي، هیڅوک د بې وسه خلکو په غم کې نه دي.

هغه آه و ویست؛

و یې ویل:

په بشپړه توګه همداسې ده.

ما هیڅکله هم نه دي ترلاسه کړي.

خدای دې زموږ سره مرسته وکړي.

مقصود و ویل:

آمین!

د دوی خبرې، اترې روانې وې، خانو د خپل ملګري له پاره چای وغوښت له دوکاندار څخه یې یوه تشه بوشکه واخیسته او پنجرې (قفس) ته څېرمه یې کښېښوده، خپله پخوانی زوړ پټو(څادر) یې پر سر کښېښود او مقصود ته یې و ویل:

کښېنه!

اوس سمه شوه.

قدوس کښېناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانو له زاړه او تور لوښي نه چاى پياله کې واچوه، پياله يې قدوس ته وړاندى کړه او هغه ته يې و ويل:
دا دى، چاى واخله چې دمه دې جوړه شي.

مقصود د چاى پياله واخيسته، پوه پوه يى کړه او په څښلو يى پيل کړ.
خانو خپل جيب ته لاس کړ او د محلي خوږې (شېريني) يوه ټوټه يې ومونډله او خپل ملګري ته يې ورکړه چې له چاى سره يې و خوري.

خانو خپلې خبرې ته دوام ورکړ او ويې ويل:
څو ورځې وړاندې يو ځوان هلک له کوم ولايت څخه يو پړانګورى د خرڅلاو له پاره راوړى و، چې هيچا له ويرې نه اخيست، ځکه چې د وحشي ځناورو(ژويو) لکه: زمرى، پړانګ، ګيدړ او ليوه، ساتل څه آسانه کار نه دى، که هر څومره د سړى سره لوى شي، بيا هم له انسانانو سره مينه نه لري او کله چې غوسه شي، پر انسانانو بريد هم کوي.
مقصود وپوښتل:
آيا په پاى کې يې هغه وپلورل شو يا يې له ځانه سره بېرته يووړل؟
خانو و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته و ویل:
۱۰۰۰ افغانۍ یې اخلم.
ډېر یوخوا او بله خوا لاړ، هېڅ‌چا یې د اخیستو جرأت ونه کړ، ځو ځو ځله یې ماته راغی چې ډېرې پیسې راکړې، تاته به یې درکړم.
ما و ویل:
زه له دې ځخه زیاتې پیسې نه لرم او له بلې خوا هغه د شیدو خوړلو په حال کې دی.
کله چې غټ شي نو په یوه کیلو غوښه هم نه شي مړېدای!
په پایله کې، هغه ما ته پړانګوری را کړ.
ماښام مې هغه کور ته یوړ،
مېرمن مې په غوسه شوه او ویې ویل:
موږ د ځان له پاره ډوډۍ نه لرو، موږ د پړانګوري له پاره شیدې او غوښه د کوم ځایه ترلاسه کړو؟
تر ټولو مهمه خبره داده چې:
پړانګوری به لوی شي او کېدای شي زموږ ماشومان یا ګاونډیان ژوبل او یا وډالړي.
خانو و ویل:
دا ریښتیا ده، زه هڅه کوم چې هغه په یو چا وپلورم.
دا هم یو شوق و، او خپل ملګري ته یې و ویل:
ته ځنګه!
د پړانګوري شوق لرې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و ويل:
هو!
زه خو شوقي يم،
که ته نشئ کولی هغه وساتې، ما ته يې راوړئ.
زه به هڅه وکړم چې هغه وساتم.
قدوس زياته کړه.
زه په کور کې قاز هم لرم او ښه پالنه يې کوم.
مقصود، خانو ته د سودا پيسې ورکړې او ورته يې و ويل:
لاړ شه هغه ماته راوړه!
خانومقصود ته و ويل:
ته دلته کښېنه، زه به کور ته لاړ شم، ډېر ژر به بېرته راشم او پړانګوری به درته راوړم.
قدوس و ويل:
سمه ده؛
پوه شوم!
بيا خانو غږ کړ:
که څوک د دغو مرغانو(الوتونکو) د بيې پوښتنه وکړي، يو مرغه له ۳۰۰ افغانيو لږ نه دی.
مقصود و ويل:
سمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانو کور ته لاړ او يو ساعت وروسته، بيرته راستون شو، پړانګوری يې د غوړيو په کارتن کې اچولی و او مقصود ته يې وسپاره.
خانو په خپل زړه کې و ويل:
خدايه شکر!
چې د پړانګوري د جنجال(غم) نه خلاص شوم.
هغه ژمنه وکړه چې:
په راتلونکي کې به داسې بی ځايه شوقونه ونه کړي.

مقصود پړانګوری کورته يوړ، کله چې ميرمن يې کارتن وليد نو ډيره خوشحاله شوه او سوچ (فکر) يې وکړ چې د کور سودا يې راوړې ده.
مقصود کارتن په ځمکه کېښود او ميرمن يې د کارتن خوا ته راغله.
مقصود و ويل:
په کارتن کی سودا نه ده.
مېرمنې يې وپوښتل:
نو څه دي؟
مقصود و ويل:
پړانګوری دی.
مېرمن يې و پوښتل:
دا دې چيرته ترلاسه کړ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغه و ويل :
ما دا له خپل ملګري څخه اخيستی، کوم چې په کاه فروشې کې د مرغيو د خرسلاو پنجره (قفس) لري.
ښځې وپوښتل:
په څو افغانۍ دې اخيستی دی؟
هغه و ويل :
۱۰۰۰ افغانۍ.
ښځې و ويل:
اې زما خدايه!
موږ د ځان له پاره ډوډۍ نه لرو، موږ به دا خطرناک پړانګوری چیرته او څنګه و ساتو؟
مقصود و ويل:
اوس مې يو شوق کړی دی.
سړی شوق ته نه پرېږدې؟
ميرمن يې ماشومانو ته و ويل:
هڅه وکړئ چې پړانګوري ته نږدې نه شئ، ځکه چې ، کېدی شي تاسو ژوبل کړي.
ماشومانو و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

سمه ده!

موري!

مور پړانګوري ته، نه نږدې کېږو.

ماشومان، کوره ته ننوتل او مقصود د قاز کور ته نږدې شو، او پړانګوری يې په يوې ټوکرۍ کی د قاز د کوټې خوا سره کېښود تر څوچې، په يوه وخت کې دواړو ته خواړه او اوبه راوړی و همدا راز يې سوچ کوه چې پړانګوری له کوښني والي نه د قاز، د بچيانو سره بلد او عادت کړي.

هغه له کوره و وت او له نيم ساعت وروسته يې د پړانګوري له پاره يوه اندازه شيدې او کور له پاره وچه ډوډۍ راوړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډوډۍ يې خپلې ورې لورته ورکړې، د کور څخه يې يو زوړ لوښی را و ويست، شيدې يې په کې واچولې او د پړانګوري مخې ته يې کېښودې.

پړا نګوري هم شيدې وڅښلې، مقصود ته يې وکتل او د قاز کور ته نږدې شو او هلته يې سپلت و واهه.
پړانګوری، ورځ په ورځ لوېده، د مقصود او قاز بچيانو سره يې لوبې کولې.

يوه ورځ پړانګوري خپلې ټوکرۍ نه و وت او د قاز بچيانو په لور يې منډه کړه.
پړانګوري غوښتل چې د قاز بچيانو سره لوبې وکړي.
د قاز بچيان د پړانګوري څخه ډاريدل او نه يې غوښتل چې د پړانګوري سره لوبې وکړي.
پړانګوری د قاز بچيانو شاته منډه کړه، خو د قاز بچيانو ځانونه، په خپل کور کی پټ کړل.
پړانګوری د څو دقيقو له پاره د قاز د کور په څنګ کې پټ شو تر څو چي د قاز بچيان بهر را و وزي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د قاز بچیان بهر شول، هغه بیا د هغوی شاته منډه کړه.
د قاز بچیان له خپلې مور څخه ډېر لېرې وو، کله چې د قاز بچیانو ته پړانګوری نږدې شو، نو قاز منډه کړه او پړانګوری يې په مشوکه و واهه.
پړانګوری خپلې ټوکرۍ خواته روان شو.
د شپې ناوخته وه، مقصود کور ته راغی، لومړی يې د پړانګوري ټکرۍ ته ورغی او ویې لیدل چې پړانګوری، نشته، بیا يې شاوخوا وکتل، ګوري چې د قاز د کوټې څنډ ته ویده دی.

بیا يې په زړه کې و ګرځید چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

پړانګورې و تړي، تر څو د قاز بچيانو ته نقصان و نه رسوي.

هر لوري ته يې وکتل خو کومه رسۍ يې پيدا نکړه.
هغه پريکړه وکړه چې پړانګورې خوشې پريږدي او سبا به د منډه يې څخه يوه پياوړې رسۍ واخلي.
سهار شو؛
لمړی منډوي ته لاړ ترڅو يوه پياوړې رسۍ واخلي او پړانګورې پرې وتړي،
سهار وختی و، هټۍ تړلې وې،
هغه بيرته راستون شو، چای يې و څښه، لږ وروسته يې موټر سايکل واخيست او خپل ورځني کار ته لاړ.
له کوره د وتو په وخت کې خپلې مېرمنې ته و ويل:
پړانګورې خوشې دی، پام کوه چې ماشومان و نه غورځوئ.
مېرمنې يې و ويل:
تا موږ ته غم راوړی دی.
سمه ده،
زه هڅه کوم چې ماشومان د کور وتلو څخه وساتم.
ته ژر لاړ شه، رسۍ راوړه او پړانګورې ټينګ وتړه.
هغه لاړ او ميرمن يې د کوڅې دروازه وتړله.
څو شېبې تېرې شوې او فضا ارامه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړانګوری له خپل ځای څخه پاڅېد او د قاز د بچیانو شاته یې منډه کړه.
د قاز بچیانو منډې کړې او خپل کور ته ورغلل، پړانګوری په غوسه شو او خپل لاس یې د قاز کور ته د ننه کړ او د قاز بچی یې راو ویست.
په همدې وخت کې د قاز بچي غږ کړ:
مور!
مور!
مور یې منډه کړه، ویې لیدل چې پړانګوری د هغې بچی یې په منګلو کې نیولی دی.
پړانګوري پسې منډه کړه او هغه یې په مشوکې او پښو سره و واهه، هغه هم د قاز بچې پرېښود.
په همدې وخت کې د مقصود مېرمن خبره شوه او د قاز د کور په لور روانه شوه.
هغه هم د پړانګوري د مخنیوي له پاره یوه لښته واخیسته.
پړانګوری و ډار شو او شاو خوا یې و کتل تر څو چیرته پټ شي، مناسب ځای یې و نه موند بیا یې دروازی خواته منډه کړه، دروازه لږه خلاصه وه، هغه تر دروازې و وت ، د مقصود موټرسایکل ته پورته شو او په کونج کې کښیناست.
د قاز بچی په ژړا شو، ځکه وزرونه یې زخمي شوي ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې قاز خپل بچی ټپي ولید، هغه هم دروازی خواته منډه کړه او و وته.
ګوري چې پړانګوری موټر سایکل ته پورته شوی دی، هغه هم ورپسی پورته شوه او پر پړانګوري يې ګذارونه پیل کړل.
پړانګوري خپل ځان د موټرسایکل په یوه کونج کې نیولی و او ببنه یې غوښتله.
هغه ویل:
ما غوښتل له هغه سره لوبې وکړم.
خو ستا بچي وېرېدل او له ماسره یې لوبه نه کوله.
قاز و ویل:
ته نه شرمیږې چې زما له بچیانو سره لوبې کوې؟
هرڅوک باید د خپل همزولي او جنس سره سم لوبې وکړي.
هغه یو ځل بیا پر پړانګوري برید وکړ.
د مقصود ښځې چې په لاس کې یې یوه لښته وه ویې غوښتل چې پر پړانګوري برید وکړي، خو ویره یې درلوده چې د قاز د بچي په څیر، ټپي نه شي او بیا به د خپل میړه په جنجال کې پاتې شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې مقصود کوڅې ته ورسېد، ګوري چې د هغه په موټر سايکل کې د قاز او پړانګوري تر منځ جګړه روانه ده،
منډه يې کړه چې هغوي سره جلا کړي، مګر قاز ډېر په غوسه و او نه يې غوښتل چې له پړانګوري لرې شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدوس د مرستې له پاره کور ته د ننه شو،
د مقصود مېرمن کوڅې دروازې ته ورغله او ويې ويل:
هله!
ژر سه هغوی خلاص کړه.
هغه و ويل:
راشه !
له ما سره مرسته وکړه.
هغې و منله او مېده يې کړه،
بيا يې و ويل:
ژر سه پړانګوری و تړه.
مقصود و ويل:
وګوره!
قاز ملامت دی،
وګوره!
په موټر سايکل کې هم پر پړانګوري بريد کوي.
مېرمنې يې و ويل:
نه!
پړانګوری ملامت دی، هغه د قاز بچی ټپي کړی او وزرونه يې په وينو لړلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

مقصود د موټرسايکل څنګ ته ورغی او د قاز له وهلو څخه يې پړانګوری وژغوره او رسۍ يې ونيوله، هغه يې وتاړه.

وروسته قدوس د قاز بچی واخيست او وزرونه يې پاک کړل او د ماشومانو پوډر يې پر زخمونو وپاشه.

ډېر غمجن شو، په سوچ کې ډوب اوله ځانه سره يې و ويل:

ما څه غلطي وکړه.

که پړانګوری، لوی شي، کېدای شي زما ماشومان هم وغورځوي او ټپي يې کړي.

هغه کوټې ته لاړ.

د هغه ماشومان هم ډېر وېرېدلی وو.

خپلې ميرمنې ته يې و ويل:

کار ته د تلو د مخه يو څه راوړه، زه به وروسته خپل ملګري ته لاړ شم چې د حل لاره و مومي.

چای يې وڅښې او موټر سايکل يې واخيست او له کوره و وت.

هغه په ژور فکر کې و او په خپله تېروتنه پوه او ډېر پښيمانه و.

په موټرسايکل کې يې يو څه سامان کېښود او د مال خاوند هم د هغه ترڅنګ کخښيناست.

هغه د نوي کارتې په لور حرکت وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لږ حرکت وکړ، نږدې و چې د موټر سره ټکر شي.
د بار خاوند ورته و ویل:
ته څه کوې؟
په څه فکر کوې؟
نږدې وه زه دې وژلی وم!
هغه د پړانګوري د ساتلو کیسه په لنډه توګه بیان کړه:
بار والا و ویل:
تا ډېره غلطي کړی ده.
مقصود ته یې و ویل:
خلک وایي:
په پای کې، د لیوه بچې لیوه وي،
که هغه د یوکس (چا) سره لوی هم شي.
هغه زیاته کړه:
وحشي ژوي، هیڅکله له انسانانو سره دوستي نه کوي.
مقصود بار والا ته و ویل:
هو!
د حل لاره څه ده؟
هغه ځواب ورکړ.
اوس د فلم لمړی برخه ده، غوره ده چې دا په یو چا وپلورئ یا ژوبڼ ته یې وسپارئ.
مقصود و ویل:
ستا نظر سم (صحیح) دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو!
ما په ۱۰۰۰ افغانیو اخیستی دی.
بار والا و ویل:
زه یو سوداګر یم.
که د ورځې شیدې په ۵۰ افغانۍ وپېرې او بیا غوشه، دا به په یوې میاشت کې ۱۵۰۰ افغانۍ شي.
هرڅومره چې هغه لوی شي، هومره یې مصرف (خرچه) ډیرېږي او خطرناک کېږي.
اوس چې یې د قاز بچی، ټپي کړی دی، هغه ستا ماشومان هم ټپي کولی شي.
هغه و ویل :
زما ستا خبرې ډیرې خوښې کړې، زه به یې حل کړم.
دوی خبرې وکړې او هدف ته ورسېدل، بار والا و ویل:
د دې هټۍ تر څنګ ودرېږه!
هغه د هټۍ تر څنګ ودرېد بار والا خپل زوی ته غږ کړ.
زویه!
راځۀ چې بارونه کښته کړو.
هغوی بارونه کښته کړل او ټاکلی فیس یې قدوس ته ورکړ.

مقصود خدای پامانی و اخیسته او د کور په لور روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغه خپل موټرسایکل د سړک په غاړه کې ودراوه او د کاه فروشي کوځې ته لاړ.

هغه خپل ملګري ته لاړ او خپله کیسه یې ورته وکړه.
ملګري یې وارخطا شو او ویې ویل:
دا ښه شوه چې بلا وه او برکت یې نه و.
دا ښه ده، چې ستا ماشومان یې نه دي ټپي کړي!
خانو و ویل:
زه څه کولای شم؟
مقصود و ویل:
ښه به وي که تاسو ما سره د هغه پلورلو کې مرسته وکړئ.
هغه مقصود ته و ویل:
ته دلته کښېنه!
زه به لاړشم او له هټۍ والو نه به پوښتنه و کړم.
مقصود د مرغیو پنجرې (قفس) ته نږدې کښېناست او خانو د کوځې ختیځ لوري ته روان شو.
خانو د خپل ملګري هټۍ ته ننوت او د پېرانګوري د خرڅلاو پوښتنه یې وکړه.
هټیوال و ویل:
اوس هیڅ پېرودونکي نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چې خلک د ډوډۍ په غم کې دي، چا چې دا کارونه کول، ټول له هیواد څخه تښتېدلي دي.
خانو بیرته ستون شو.
خانو د هټیوال خبرې مقصود ته نکل (نقل) کړې.
مقصود ډېر په غوسه شو او موټرسایکل ته ورغی،
موټرسایکل یې چالان او کور ته روان شو.
د کور دروازه یې ټک ټک کړه.
ښځې یې دروازه خلاصه کړه او ویې پوښتل:
خیرت خو به وي؟
ته ولې وختي راغلې؟
هغه و ویل :
زه ډیر اندیښمن یم، نږدې و چې له موټر سره ټکر کړم.
مېرمنې یې و ویل:
شکر دی چې په خیر تېر شو.
ته اوس، څه پریکړه کوئ؟
هغه و ویل:
زه پړانګوری نیسم او ژوبڼ ته یې وړم.
هغه موټرسایکل نژدې ودراوه، پړانګوری یې موټرسایکل ته پورته او بند یې کړ.
وروسته له کوره و وت او ژوبڼ ته لاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د ژوبڼ دروازې ته نږدې شو او موټرسایکل یې ودراوه او د دروازې له ساتونکي یې وغوښتل چې د ژوبڼ له مدیر سره و ویني.
پیره دار د ژوبڼ مدیر ته زنګ و واهه او د مقصود په اړه یې معلومات ورکړ.
د ژوبڼ مدیر پیره دار(ساتونکي) ته و ویل:
اجازه ورکړئ چې دننه شي.
هغه دننه شو،
بل ساتونکی نږدې ورغی او ویې ویل:
موټرسایکل په کونج کې پارک کړئ او د ژوبڼ مدیر ته انتظار وکړئ.
موټرسایکل یې په ټاکلي ځای کې ودراو، او تر ونې لاندې یې د ژوبڼ مدیر ته انتظار شو.
څو دقیقې تېرې شوې وې چې د ژوبڼ مدیر هغه ته راغی او د پړانګوري په اړه یې وپوښتل.
هغه قضیه له پیل څخه تر پایه تشریح کړه.
د ژوبڼ مدیر پوه شو چې ریښتیا وایي.
بیا یې پوښتنه وکړه؟
آیا تاسو غواړئ چې په ژوبڼ یې وپلورئ؟
هغه و ویل:
هو ښاغلیه!
که کېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د ژوبڼ مدير وخندل او محاسب ته يې و ويل:
مهرباني وکړئ د دې هدف له پاره ۱۲۰۰ افغانۍ ورکړئ.
۱۰۰۰ افغانۍ د پړانګوري له پاره، د لارې کرايه سل افغانۍ او د شيدو له پاره ۱۰۰ افغانۍ چې هغه نن اخيستې دي.

مقصود، پړانګوری د ژوبڼ ساتونکو ته وسپاره او پيسې يې د محاسبې څخه واخستې.
دژوبڼ ساتونکو پړانګوری د نورو پلانګورو سره خوشې کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقصود ډېر خوشحاله شو او د موټرسایکل په لور روان شو.

موټرسایکل یې چالان او د کور په لور روان شو.

په لاره کې یې و ویل:

خدایه!

شکر!

چې زه له دې جنجال څخه خلاص شوم او په راتلونکي کې به دا ډول غیر ضروري شوقونه و نه کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

اخځوک

يوازې انځورونه په ځير(دقت) سره د انټرنټي سايتونو په مرستې سره يو ښان، اخيستل شوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلایي (برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه/ دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکې - زرگری در مراد خانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳٤. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچین (ناول په پښتو ژبه)
۳٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

۳۹. برف ها آب میشود
٤٠. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤١. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤٢. بوډا ښکاري (داستان په پښتو ژبه)
٤٣. نامنوني ژوي (ټوکي، شوخ، مسخره)

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د چاپ لاندې کتابونو لېست

۱. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
۲. حیوانات شوخ
۳. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
۴. د افغان الک او آذري جلۍ مینه
۵. د ژرنده ګړي ماما مینه
۶. د اسلامي معمارۍ پیل
۷. د شپېلۍ مېنه (مه بېنه) په کچه ګړۍ کې
۸. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
۹. لیونی لېوه
۱۰. بې زده کړې پوی
۱۱. شپنه ادې
۱۲. کوشنۍ سوداګره
۱۳. سپین کارغه
۱۴. سور تنور
۱۵. خړه بیزو
۱۶. بندي مرغه
۱۷. توده بړستن
۱۸. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د امکان او وخت په صورت کې

١. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
٢. تاریخ معماری افغانستان
٣. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
٧. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Funny Animals

Written by:
Architect PHD
Hashmatullah Atmar

December 2023/Janury-2024

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library